

[Formanden]

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. L 78, hr. Ib Christensen, har ordet.

Ib Christensen (DR):

Jeg har kun den bemærkning til fremskridtspartiets forslag, at det jo er identisk med et forslag, vi stillede i 1974, og der er overhovedet ikke i fremskridtspartiets forslag taget hensyn til udvalgsbehandlingen. Modtagelsen af fremskridtspartiets forslag her i dag viser også, at det bedste, fremskridtspartiet kunne gøre i denne sag, hvis man ønsker den fremmet, var at trække sit eget forslag tilbage.

Så må jeg med hensyn til modtagelsen i øvrigt sige, at det var en noget blandet fornøjelse. Der var nogle, der var positive, og det var stort set dem, der havde sat sig ind i forslagene, inklusive retsforbundets forslag. Så var der nogle, der var negative, og det var for en dels vedkommende nogle, der øjensynlig slet ikke havde læst vores forslag og end ikke dets bemærkninger.

Jeg takker hr. Johan Philipsen, fordi han gjorde opmærksom på, at der i retsforbundets forslag er taget hensyn til det udvalgsarbejde, der har været på grundlag af tidligere stillede forslag. Jeg takker fru Janne Normann for den meget positive tilslutning.

Og så til de mere negative. Fru Grethe Fenger Møller henviste til tidligere konservative ordførertaler om disse forslag, men så vil jeg spørge: hvornår? Hvis det var i 1974, var de konservative positive, endog over for det forslag, vi fremsatte dengang, og som fremskridtspartiet jo senere har skrevet af. De pegede ganske vist på nogle tekniske enkeltheder, men de var positive dengang. At de så har skiftet denne gang, kan vi jo kun notere.

Det samme gælder hr. Lindinger fra centrum-demokraterne. Centrum-demokraterne var også positive under udvalgsbehandlingen dengang, blot var de betænkelige ved, at f. eks. dagbladet Aktuelt måske så ikke kunne udkomme, fordi man ikke kunne få tvangsudskrevne tilskud. Også det forhold har vi taget højde for i vores forslag, så det burde altså ikke betinge, at centrum-demokraterne nu var så negative, som de var.

Jeg ved ikke, om centrum-demokraterne eller de konservative har fået et mere hjerte-

ligt forhold til arbejdsgivere eller faglige organisationer – det er nok ikke det sidste – som har gjort, at de nu indtager en køligere holdning med hensyn til at befri folk fra tvangsudskrevne bidrag til partipolitiske formål.

Arbejdsministeren takker jeg også, fordi arbejdsministeren også havde øje for de klare forskelle, der var mellem fremskridtspartiets og retsforbundets forslag. Jeg beklager naturligvis, at regeringen heller ikke kan tilslutte sig vores forslag. Jeg vil dog lige slå fast, at der er intet forbud i vores forslag, i øvrigt heller ikke i fremskridtspartiets forslag, imod, at faglige organisationer, fagforeninger og arbejdsgiversammenslutninger yder bidrag til partipolitiske formål, men blot dette for fremskridtspartiets vedkommende, at det ikke må være tvangsudskrevne bidrag. For vores vedkommende er det afgrænset til politiske partier, netop fordi svarene fra justitsministeriet under udvalgsbehandlingen viste, at det ikke er muligt at sondre mellem politisk og partipolitisk arbejde og at sondre mellem politisk og fagpolitisk arbejde, er også umuligt. Derfor siger vi kort og godt »politiske partier.«

Det er klart, at hr. Ole Henriksen kan have ret i, at det jo kan bevirke, at pengene flyder ad andre kanaler. Men dér må jeg pege på det forslag, der hentydes til, og som også er indbygget – det er en af forskellene i vores forslag – idet der står i § 3, at regnskaberne skal være offentlige. Så kan jeg i øvrigt henvise til det forslag, vi har fremsat her i tinget om offentlighed med hensyn til politiske partiers regnskaber. Derfor vil det altså være muligt, må man sige til hr. Ole Henriksen, at man kan få lidt øje for, ad hvilke kanaler eventuelle bidrag kommer til politiske partier, idet der i hvert fald bliver offentlighed om det. Den tilslutning, der har været til tanken om offentlighed med hensyn til partiregnskaber, glæder mig i øvrigt. Det var da et opmuntrende indslag.

Må jeg videre slå fast, at de indgreb, man taler så højt og helligt om, der ikke må ske over for fagbevægelsen og arbejdsmarkedets organisationer, har man sandelig ikke holdt sig tilbage fra, når det drejer sig om tvangsindkomstpølik med forlængelse af overenskomster ved lov, tvangsdiktat over for lønmodtagerne og i øvrigt også over for arbejdsgiversiden. Det er indgreb af en helt anden